

Qarışqa və göyərçin

Nağıl

Azərbaycan
Uşaq və Gənclər Ədəbiyyatı Nəşriyyatı
Bakı – 1959

Bir gün qarışqa əyilib deryadan su içirdi. Birdən sürüşüb deryaya düşdü. Az qalmışdı ki, boğulsun. Göyərçin bunu gördü. O, qarışqanı ölümdən qurtarmağa çalışdı.

Fikirləşdi, ağzına bir çöp alıb göyə qalxdı. Suyun üzünə endi, çöpü suya saldı, qarışqa o saat çöpün üstünə çıxdı.

Göyərçin yenidən çöpü dimdiyinə götürdü və qarışqanı quruya çıxartdı. Onu ölümdən qurtardı.

Qarışqa göyərçinə razılıq elədi. Elə həmin gün öz yerindən köçdü, göyərçinin yuvası olan ağacın dibində yuva saldı.

Burada yaşamağa başladı. Göyərçin bir yerə gedəndə, qarışqa dən toplayıb ağaca çıxırdı, göyərçinin balalarına verirdi.

Onlar beləcə mehriban dolanırdılar. Gün ötdü, ay dolandı, il gəldi, bir ovçu tor qurub göyərçini tutdu. Qarışqa bunu görəndə tez gedib ovçunun corabına girdi.

Ovcu bıçağı çıxarıb, göyərçinin boğazına çəkmək istəyəndə, qarışqa onun ayağını elə bərk sancdı ki, ovçu bıçağı da, göyərçini də yerə tulladı.

Ovçu əlini ayağına atdı, elə bildi ki, ayağını ilan çalmışdır.
Göyərçin tez uçub yuvasına gəldi, qarışqaya razılıq elədi.